

Sygn. akt V CZ 113/11

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Anna Kozłowska

w sprawie ze skargi P. C. i D. O.

o wznowienie postępowania

zakończonych prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego

z dnia 13 stycznia 2011 r w sprawie z powództwa A. O.

przeciwko P. C. i D. O.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 lutego 2012 r.,

zażalenia P. C. i D. O.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 23 maja 2011 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 29 października 2010 r. odrzucił sprzeciw pozwanych P. C. i D. O. od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 21 września 2009 r. W uzasadnieniu wyjaśnił, że sprzeciw od nakazu zapłaty został wniesiony po upływie 14-dniowego terminu od doręczenia pozwanym jego odpisów. Zwrócił też uwagę na to, że – jak wynika ze sprzeciwu od nakazu zapłaty – pozwani dowiedzieli się o wydaniu tego nakazu dnia 21 grudnia 2009 r., a sprzeciw wnieśli dopiero dnia 19 kwietnia 2010 r. Pozwani wnieśli do Sądu Apelacyjnego zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 29 października 2010 r. Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 13 stycznia 2011 r. odrzucił zażalenie P. C. i oddalił zażalenie D. O. Wyjaśnił, że zażalenie P. C. zostało odrzucone jako wniesione po upływie terminu tygodniowego. Zażalenie D. O. zostało natomiast oddalone dlatego, że nakaz zapłaty został prawidłowo doręczony na wskazany przez powoda w pozwie jako miejsce zamieszkania pozwanego adres wynikający z zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej.

Dnia 28 kwietnia 2011 r. pozwani wnieśli skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 13 stycznia 2011 r. (poprzednia ich skarga o wznowienie postępowania została prawomocnie odrzucona postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 17 lutego 2010 r.). Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 23 maja 2011 r. odrzucił skargę.

Pozwani w zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 23 maja 2011 r. zarzucili m.in. nieważność postępowania (art. 48 § 3 w związku z art. 379 pkt 4 k.p.c.) z tego powodu, że w wydaniu tego postanowienia i postanowienia z dnia 13 stycznia 2011 r. uczestniczył sędzia SA S. J.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzut nieważności postępowania (art. 48 § 3 w związku z art. 379 pkt 4 k.p.c.) jest zasadny, istotnie bowiem w wydaniu postanowień Sądu Apelacyjnego z dnia 13 stycznia 2011 r. i z dnia 23 maja 2011 r. uczestniczył sędzia SA S. J. Należy ponadto podkreślić, że, według art. 413 k.p.c., sędzia, którego udziału lub zachowania się w procesie poprzednim dotyczy skarga, wyłączony jest od

orzekania w postępowaniu ze skargi o wznowienie. Natomiast pozostałe zarzuty podniesione w niniejszej skardze o wznowienie postępowania nie mogą być brane pod uwagę. Zgodnie z art. 399 k.p.c., w wypadkach przewidzianych w dziale niniejszym można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem. Postępowanie może być wznowione również w razie zakończenia go postanowieniem tylko na podstawie określonej w art. 401¹ k.p.c., a więc w wypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego zostało wydane postanowienie (zob. też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2011 r., I CZ 23/11, niepubl.). Może też być wznowione postępowanie zakończone prawomocnym postanowieniem orzekającym co do istoty sprawy rozpoznawanej w postępowaniu nieprocesowym (art. 524 k.p.c.). Takie sytuacje nie miały jednak miejsca w niniejszej sprawie.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).